

b) Onko tällainen riittävän konkreettinen tavoite kyseessä silloin, jos talousarviosta annetussa laissa (Haushaltsgesetz, jäljempänä HG), kuten nyt esillä olevassa asiassa Nordrhein-Westfalenin osavaltion HG:n 7 §:n 3 momentissa, säädetään ainoastaan, että talousarvion määrärahat on tarkoitettu määräraikaiseen toimintaan "tilapäisenä työntekijänä" (Aushilfskraft)?

vastaavassa muodossa ainoastaan julkishallinnon suppeammilla osa-alueilla (korkeakoululaitos)? Johtaako tällainen rikkominen siihen, ettei kansallista säännöstä saada enää soveltaa?

(¹) EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43

Jos kysymyksen 3 b) vastataan myöntävästi:

c) Päteekö tämä myös silloin, jos edellä mainitussa lainsäädännössä tarkoitettujen "tilapäisten työntekijöiden" toiminnalla ei ymmärretä ainoastaan toimintaa, jolla pyritään joko kattamaan tilapäisesti lisääntynyt työ määrä tai sijaistamaan tilapäisesti poissa olevia vakituiseen työvoimaan kuuluvia henkilöitä, vaan "tilapäisen työntekijän" katsotaan olevan kyseessä myös jo siinä tapauksessa, että työntekijän palkka maksetaan talousarvion määrärahoista, jotka ovat vapautuneet sen seurauksena, että samassa yksikössä työskentelevä vakituiseen työvoimaan kuuluva henkilö on tilapäisesti poissa, vaikka "tilapäiset työntekijät" harjoittavat toimintaa, jolle työnantajalla on jatkuvasti ja pysyvästi tarvetta ja jolla ei ole sisällöllistä yhteyttä poissa olevan vakituiseen työvoimaan kuuluvan henkilön harjoittamaan toimintaan, vai

d) onko kysymyksessä 3 c) kuvattu "tilapäisen työntekijän" käsitteen tulkinta ristiriidassa määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen tarkoituksen ja tavoitteen eli ketjutettujen työ-sopimusten väärinkäytön estämisen ja yhdistetyissä asioissa Angelidaki ym. (C-378/07–C-380/07, tuomio 23.4.2009, tiivistelmän 2 kohta) esitetyn periaatteen kanssa, jonka mukaan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohda on esteenä kansallisen säännösten soveltamiselle siten, "että perättäisten määräaikaisten työ-sopimusten uudistamista julkisella sektorilla pidetään hyväksyttävänä mainitussa lausekkeessa tarkoitetuista perustelluista syistä" jo pelkästään siitä syystä, että nämä sopimukset perustuvat lain säännöksiin, joissa sallitaan kyseisten sopimusten uudistaminen tiettyjen väli-aikaisten tarpeiden tyydyttämiseksi, vaikka tosiasiallisesti nämä tarpeet ovat pysyviä ja jatkuvia?"

Kysymys 4

Rikkooko jäsenvaltio määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 8 lausekkeen 3 kohtaa, jos laissa, jolla direktiivi 1999/70/EY pannaan täytäntöön kansallisessa oikeudessa, otetaan yleisesti koko julkishallinnon osalta käyttöön kysymyksessä 2 kuvatun kaltainen, talousarviota koskevaan lainsäädäntöön sisältyvä määräaikaisuuden peruste, jollainen kansallisessa oikeudessa oli ennen direktiivin 1999/70/EY antamista käytössä

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 29.6.2010 — Land Nordrhein-Westfalen v. Sylvia Jansen

(Asia C-313/10)

(2010/C 274/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Land Nordrhein-Westfalen

Vastapuoli: Sylvia Jansen

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymys 1

a) Onko 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (¹) liitteessä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan tarkoituksen ja tavoitteen mukaista perustaa sitä koskeva oikeudellinen tarkastelu, onko työsuhteen uudistamista koskevalle määräaikaistalle sopimukselle yksittäistapauksessa olemassa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua perustellut syyt, yksinomaan tämän työsuhteen uudistamista koskevan sopimuksen tekohetkellä vallinneisiin olosuhteisiin ottamatta huomioon sitä, miten monta määräaikaista sopimusta tätä sopimusta oli jo edeltänyt, vai

b) edellyttävätkö puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdan tarkoitus ja tavoite estää ketjutettujen työ-sopimusten väärinkäyttö, että "perustellulle syyille" asetetaan sitä tiukemmat vaatimukset mitä useampia perättäisiä määräaikaista työ-sopimuksia tarkasteltavana olevaa sopimusta oli jo edeltänyt tai mitä pidemmän ajanjakson asianomainen työntekijä oli jo aiemmin työskennellyt perättäisten määräaikaisten työ-sopimusten perusteella?

Kysymys 2

Estääkö määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohta osa-aikatyöstä ja määräaikaista työsopimuksesta annetun lain (Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge, jäljempänä TzBfG) 14 §:n 1 momentin 7 kohdan kaltaisen sellaisen kansallisen säännöksen soveltamisen, jonka nojalla ainoastaan julkisella sektorilla perättäisiä määräaikaista työsopimuksia pidetään hyväksyttävänä siitä "perustellusta syystä", että työntekijän palkka maksetaan talousarvion määrärahoista, jotka on talousarviota koskevan lainsäädännön mukaan tarkoitettu määräaikaista työsuhteita varten, kun taas yksityisen sektorin työnantajien kohdalla tällaisia taloudellisia syitä ei hyväksytä "perustelluksi syyksi"?

Kysymys 3

a) Onko kysymyksessä 2 kuvattu määräaikaaisuutta koskeva säännös (nyt esillä olevassa asiassa TzBfG:n 14 §:n 1 momentin 7 kohta) puitesopimuksen mukainen silloin, jos talousarviota koskevan lainsäädännön normissa, johon TzBfG:n 14 §:n 1 momentin 7 kohdassa viitataan, määritetään määräaikaaisuudelle riittävän konkreettinen tavoite, joka liittyy ennen kaikkea kyseiseen toimintaan ja sen harjoittamisedellytyksiin (vrt. asia C-212/04, Adeneler ym., tuomio 4.7.2006, tiivistelmän 2 kohta)?

Jos kysymykseen 3 a) vastataan myöntävästi:

b) Onko tällainen riittävän konkreettinen tavoite kyseessä silloin, jos talousarviosta annetussa laissa (Haushaltsgesetz, jäljempänä HG), kuten nyt esillä olevassa asiassa Nordrhein-Westfalenin osavaltion HG:n 7 §:n 3 momentissa, säädetään ainoastaan, että talousarvion määrärahat on tarkoitettu määräaikaiseen toimintaan "tilapäisenä työntekijänä" (Aushilfskraft)?

Jos kysymykseen 3 b) vastataan myöntävästi:

c) Päteekö tämä myös silloin, jos edellä mainitussa lainsäädännössä tarkoitettujen "tilapäisten työntekijöiden" toiminnalla ei ymmärretä ainoastaan toimintaa, jolla pyritään joko kattamaan tilapäisesti lisääntynyt työ määrä tai sijaistamaan tilapäisesti poissa olevia vakituiseen työvoimaan kuuluvia henkilöitä, vaan "tilapäisen työntekijän" katsotaan olevan kyseessä myös jo siinä tapauksessa, että työntekijän palkka maksetaan talousarvion määrärahoista, jotka ovat vapautuneet sen seurauksena, että samassa yksikössä työskentelevä vakituiseen työvoimaan kuuluva henkilö on tilapäisesti poissa, vaikka

"tilapäiset työntekijät" harjoittavat toimintaa, jolle työnantajalla on jatkuvasti ja pysyvästi tarvetta ja jolla ei ole sisällöllistä yhteyttä poissa olevan vakituiseen työvoimaan kuuluvan henkilön harjoittamaan toimintaan, vai

d) onko kysymyksessä 3 c) kuvattu "tilapäisen työntekijän" käsitteen tulkinta ristiriidassa määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen tarkoituksen ja tavoitteen eli ketjutettujen työsopimusten väärinkäytön estämisen ja yhdistetyissä asioissa Angelidaki ym. (C-378/07–C-380/07, tuomio 23.4.2009, tiivistelmän 2 kohta) esitetyn periaatteen kanssa, jonka mukaan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohda on esteenä kansallisen säännösten soveltamiselle siten, "että perättäisten määräaikaisten työsopimusten uudistamista julkisella sektorilla pidetään hyväksyttävänä mainitussa lausekkeessa tarkoitetuista 'perustelluista syistä' jo pelkästään siitä syystä, että nämä sopimukset perustuvat lain säännöksiin, joissa sallitaan kyseisten sopimusten uudistaminen tiettyjen väliaikaisten tarpeiden tyydyttämiseksi, vaikka tosiasiaa nämä tarpeet ovat pysyviä ja jatkuvia"?

Kysymys 4

Rikkooko jäsenvaltio määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 8 lausekkeen 3 kohtaa, jos laissa, jolla direktiivi 1999/70/EY pannaan täytäntöön kansallisessa oikeudessa, otetaan yleisesti koko julkishallinnon osalta käyttöön kysymyksessä 2 kuvatus kaltaisen, talousarviota koskevaan lainsäädäntöön sisältyvä määräaikaisuuden peruste, jollainen kansallisessa oikeudessa oli ennen direktiivin 1999/70/EY antamista käytössä vastaavassa muodossa ainoastaan julkishallinnon suppeammilla osa-alueilla (korkeakoululaitos)? Johtaako tällainen rikkominen siihen, ettei kansallista säännöstä saada enää soveltaa?

(¹) EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 5.7.2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-323/10)

(2010/C 274/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg